

РЕШЕНИЕ

№ 177

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 28 юли 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря А.М.*** и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д. № 181 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **Държавната комисия за енергийно и водно регулиране/ДКЕВР/**, *** срещу решение №99/09.05.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по н.а.х.д. №522 по описа на съда за 2010 г. С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № НП-05/25.10.2010 г. на Директора на ДКЕВР, с което на „Радомир метал индъстрийз” АД на основание чл.205, ал.1 във връзка с ал.2 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ е наложена имуществена санкция в размер на 100 000 лв.

Касационният жалбоподател твърди, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно прилагане на материалния закон. Неправилна е и преценката на районния съд относно „директния ефект” на Директива 2009/72/ЕС, както и относно прилагането чл.28 от ЗАНН.

На тези основания от настоящата инстанция се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното НП.

Ответникът по жалбата „Радомир Метал Индъстрийз” АД гр.Радомир, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По същество в подробно изложени в съдебно заседание мотиви намира, че обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна. Мотивите на въззивното решение са подробни и съобразени с българското и еропейското законодателство. Не са налице сочените в жалбата касационни основания, поради което решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в

административнонаказателното производство. Разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд – Радомир, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е установил от фактическа страна, че административно наказателната отговорност на дружеството е ангажирана за това, че “Радомир Метал Индъстрийз” АД извършва дейности по “снабдяване с електрическа енергия” и “разпределение на електрическа енергия” без да притежава издадени лицензи за тази дейност. Осъществен е състава на чл.205, ал.1 във вр. с ал.2 от ЗЕ, поради което на дружеството е наложена имуществена санкция в минималния предвиден в закона размер – 100 000 лв.

При така установеното от фактическа страна и след проведено съдебно следствие, Районен съд – Радомир е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от представители на ДКЕВР, които не са имали правомощия към момента на проверката да контролират дейностите по чл.39 от ЗЕ. Допуснато е и друго съществено процесуално нарушение в хода на административно наказателното производство - не е спазен срока за съставяне на АУАН по чл.34, ал.1 изр. II от ЗАНН. По отношение вида и размера на наложеното наказание, районният съд е приел, че административнонаказващият орган неправилно е санкционирал “Радомир Метал Индъстрийз” АД без да се съобрази с разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Наложено наказание е в размер на предвидения в санкционната норма минимум, но не е съобразена възможността да бъдат дадени задължителни предписания по чл.80, ал.3 от ЗЕ, което също би постигнало целта да бъде предотвратено нарушението. Административен съд – Перник споделя изцяло изложените доводи на въззивния съд, мотивите на съдебното решение са подробни и задълбочени, като са анализирани относимите разпоредби както на българското така и на европейското законодателство.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН решението на районния съд, подлежи на касационно обжалване, по реда на глава XII от АПК, но на основанията по чл. 348 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). В този смисъл необосноваността, като порок на решението не е сред касационните основания посочени в правната норма и не следва да се обсъжда от настоящия касационен състав. Колкото до „необосноваността” като резултат от допуснато съществено процесуално нарушение (което е касационно основание за отмяна по НПК) във връзка с процеса на доказване, при извършената касационна проверка такива не бяха установени.

Районен съд – Радомир, обосновано и в съответствие с правилото на чл. 305, ал. 3 НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН е посочил установените обстоятелства и е изложил подробни мотиви, за да достигне до крайния извод за опорочена процедура по налагане на административното наказание и да отмени издаденото наказателно постановление.

В АУАН и НП са посочени две дати – 01.01.2010 г. датата от която е следвало да започне осъществяването на пренос на енергия без лиценз/според приложени договори между “Радомир Метал Индъстрийз” АД и други търговски дружества находящи се на територията на Индустриална зона гр.Радомир/ и 26.01.2010 г. когато е извършена внезапна проверка от служители на ДКЕВР. Без да е изрично посочена датата на извършване на нарушението, което също представлява нарушение на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1,т.5 от ЗАНН, са изтекли повече от три месеца от датата на която то е констатирано. АУАН е издаден на 29.04.2010 г. т.е. след изтичане на тримесечния преклузивен срок установен в чл.34, ал.1, изр.II от ЗАНН. Изцяло се споделят изложените мотиви на районния съд, за приложимостта на тримесечния срок при съставянето на АУАН, тъй като контролните органи още при извършването на проверката на 26.01.2010 г., са установили кой е нарушителя.

Споделят се изводите на районния съдия и относно правомощието на АНО да контролира дейностите по чл.39 от ЗЕ, т.е., тези за които се изисква издаването на лиценз

е възникнало с новата алинея на чл.76, ал.6 от ЗЕ, която влиза в сила от 16.07.2010 г. Длъжностните лица са издали АУАН преди тази дата, т.е. осъществявали са контролна дейност преди тя да е вменена в задълженията им. В този смисъл констатираният от РС порок на АУАН е налице и той се е отразил върху законосъобразността на издаденото въз основа на него наказателно постановление.

На последно място следва да се отбележи, че настоящият състав не споделя изложеното в касационната жалба твърдение, че ““директен ефект” на европейските директиви може да се породи само по вертикала”. Т.е. гражданите и организациите да имат претенция за изпълнението им само по отношение на държавата. Което означава, че задължението за изпълнение на директивите може да се претендира само от държавата. Като част от изпълнителната власт регулаторните органи, какъвто е ДКЕВР също са “държавата” и те са длъжни да се съобразяват с европейското законодателство и да го прилагат когато касае дейността им. Обстоятелството, че липсва нормативна уредба не е основание за дерогиране на правилата установени с Директива 2009/72/ЕС.

Въз основа на горното настоящият съдебен състав при осъществената касационна проверка, не констатира да са налице сочените в касационната жалба пороци на съдебния акт. В своето районният съдия е изразил подробни мотиви, които изцяло се споделят от настоящата инстанция. Анализа на доказателствата събрани в съдебното производство, при спазване на съответния процесуален ред са прецизни и задълбочени и не е необходимо и обосновават крайният извод за незаконосъобразност на наказателното постановление и същото правилно е било отменено.

След извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от ЗАНН относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон настоящият касационен състав не намира основания за неговата отмяна или изменение.

По изложените съображения, **Административен съд – Перник,**

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №99/09.05.2011 год., постановено по н.а.х.д. №522/2010 год. по описа на Районен съд-Радомир, с което е отменено НП № 05/25.10.2010 г. издадено от председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране гр.София.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2./п/